Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 03/09/2021 a les 15:00

Flashy Ice Cream: ?«Ens hem cansat del so urbà i ara hem volgut experimentar»

Parlem amb el conjunt sabadellenc i descobrim amb ells com sonarà el seu proper disc

Flashy Ice Cream | Michal Novak

Ens hem trobat telemàticament amb els membres de **Flashy Ice Cream**, tot i que aquesta vegada no ha estat -només- a causa de la pandèmia, sinó perquè dos d'ells, Pol Giancana i Carles Turú, eren a Londres per feina. Juntament amb Arnau Sabater (Sneaky Flex), hem parlat del Premi Enderrock de la crítica al millor disc de música urbana, *Don Gelato* (Picap, 2020), de trap, de l'escena urbana i de literatura. A més, la formació vallesana parla d'una sonoritat diferent al seu nou disc, previst per a la tardor, amb temes de trap, dancehall i *drill*, però també propostes més experimentals. En descobrim un tastet.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=s9BwQG7Lbwo
El nou disc de Flashy Ice Cream sortirà a l'octubre. I, de moment, aquest estiu heu avançat "Només tu", un tema més orgànic del que ens teníeu acostumats.
Pol Giancana (veu): Venim d'una època en què ens hem cansat del so urbà i volem experimentar. Hem treballat quatre o cinc temes amb un nou productor, Lluís Borrell (**Curos**), i hem volgut fugir d'etiquetes. Simplement volem fer música, i treballar amb ell ens ha canviat el punt de vista. Fer instrumentals és més complicat i més lent, però mola. Aviat tindrem nous temes guais per treure.

Carles Turú (grafisme): No estàvem habituats a fer música amb guitarra, baix i bateria. I era una idea que volíem provar.

Quines altres novetats hi haurà?
C.T: Hi haurà canvis! Crec que la gent no s'espera moltes de les coses que estem fent...
Sneaky Flex (veu): També hem currat amb **Sr. Chen**. La suma dels dos productors ens ha aportat una visió més àmplia, tot i que hem mantingut la nostra essència.
P.G: El disc serà un 50% trap, dancehall i *drill*, i un altre 50% experimental.

Sobre el contingut, l'amor continuarà sent una temàtica recurrent?
S.F: A l'hora d'inspirar-nos per escriure, és el tema amb què més connectem.
P.G: Som uns romàntics?! Al final, la patata és el que ens fa vibrar, una suma entre els sentiments i les frustracions.

Flashy Ice Cream: Daax, Sneaky Flex, Carles Turú i Pol Giancana Foto: Michal Novak

Parlant de frustracions, tot i que sou de la festa, també hi ha un punt de malenconia a les lletres.
S.F: Tens raó, molt temes tenen un punt de dir ?estem bé, però venim de no estar-ho'...
P.G: Escrivim el que ens passa diàriament, per això hi ha temes més positius i altres amb una visió més catastrofista. Com la vida mateixa. No acostuma a ser res buscat, sinó que ens surt de

manera orgànica: triem un ritme, escrivim i compartim la lletra, i a partir d'aquí la cançó es va creant sola.

També parleu de drogues o de com sou de bons. Heu canviat la frase ?*sex, drugs and rock'n'roll*' per ?*sex, drugs and egotrip*'?
P.G: L'ego en la música urbana és molt important, perquè el seu origen ve i neix de les batalles de galls, de tirar la merda a l'altre i de 'xupar-te' la pròpia polla. I no te'n pots desvincular. Una cançó de trap no és com el pop, que la puc escriure jo i un altre la pot cantar: és un sentiment propi que sorgeix de l'ego de cada persona. Sovint la lletra és intransferible i perd sentit si la canta un altre. Té un component egòlatra i totalment subjectiu, d'escriure des del jo.
C.T: I això no vol dir que després cadascú no en pugui treure la seva interpretació.

De vegades trenqueu aquest rol, per això, com a la frase ?Et fan pudor els peus' ("Drip galàctic").
S.F: Sí, a *Don Gelato* hi vam aportar un punt d'humor que no tindrà el nou disc.
P.G: El treball tindrà un component menys infantil, més madur tant en l'aspecte musical com en el d'imatge. Quan vam fer *Don Gelato* hi havia esperança, però amb el nou hi havia toc de queda i estàvem farts de tot. No ho expressem des d'un punt de vista explícitament polític, però sí amb una mena de nihilisme i nou punk per dir ?ens la sua tot'.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Ff4o5IEWSaM
Les lletres tenen un llenguatge proper i un cert aire poètic. Quins són els referents?
P.G: De referents literaris no en tenim. No dominem gaire Miquel Martí Pol [Riu]... Però del que he llegit al llarg de la vida m'ha molat la generació *beat*, Charles Bukowski i tota la penya que parlava clar i directe, sense artificis. És una influència que es nota bastant a la música urbana, per exemple: amb una sola frase, el traper granadí **Yung Beef** et diu el que un altre artista fa anys t'hauria dit amb una cançó sencera. Pot semblar molt bàsic, però aconseguir transmetre tant amb tan poc? aquí és on rau la puresa.

Potser sí que teniu cert aire bukowskià: planer, barroer i alhora poètic!
S.F: El que ens agrada és trobar l'elegància en lo brut, la bonhomia en el que és lleig.

MILLOR DISC DE TRAP
Aquest any heu rebut el Premi Enderrock 2021 de la crítica a millor àlbum de música urbana per 'Don Gelato'. "Celebro i bec" podria ser el resum de la nit?
P.G: Sí, va ser una farra descontrolada [Riu]! Però en petit comitè... Ens hauria molat molt fer la festa de cada any amb tothom.
C.T: La covid-19 ho va fer estrany. No només per la festa: no tots vam poder pujar a l'escenari a recollir el premi. És el que hi ha. Ens hauria molat més rebre'l en un any normal, però ens ho vam passar bé!
P.G: Tranqui, l'any que ve ja en recollirem un altre [RIU]!

Flashy Ice Cream als Premis Enderrock 2021 Foto: Xavier Mercadé

L'any que ve ja el doneu per descomptat, però aquest, us l'esperàveu?
C.T: La veritat és que no. Érem al cotxe tornant de gravar amb **Santa Salut** quan vam rebre la trucada en què ens van dir que havíem guanyat el premi, i vam flipar.

'Don Gelato' és un disc que quasi no heu pogut presentar en directe. Hi ha alguna cançó que hagi aguantat especialment bé l'envestida de la covid?
P.G: Hem passat un període en què ens feia pal el disc, però li hem donat una mica d'aire i ara li tornem a tenir estima.
C.T: Els primers dies d'assaig ens feien mandra moltes cançons...
P.G: Una de les cançons més resistents ha estat "Glaç", amb la col·laboració de **Santa Salut**, que en directe té potència i ens hi sentim molt còmodes.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=5OPN7T1O1KY
Una de les curiositats del disc són les referències al Club Super3 a "Drip galàctic". És nostàlgia o una reivindicació del K3?
P.G: Hi ha un factor nostàlgic, de mirar els ídols amb els quals hem crescut i intentar reivindicar-los. Una de les millors coses que ha fet Televisió de Catalunya, sens dubte, ha estat el Club Super3 i 3XL. Va ser un èxit que una televisió catalana aconseguís portar sèries tan brutals com *Bola de drac*?!
S.F: És ben clar que els dibuixos d'avui dia no tenen res a veure amb les sèries que miràvem nosaltres a TV3.
C.T: A la nostra generació, es nota la diferència de qui s'ha criat amb el Super3.
P.G: La penya que s'ha criat amb els dibuixos de TVE l'assenyalo pel carrer! [RIU]

Al tema "XL" vau deixar anar que hi ha ?molt grup de trap buscant la publicitat'?
S.F: Això va dedicat de manera especial? a **Lildami**! [RIUEN]
C.T: És broma, i ell ho sap: som tots molt col·legues i no hi ha cap problema!

S.F: El comentari no va per a ningú en concret, sinó en general per a la penya que només busca la fama.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=VA-ghzygHU0
Vosaltres no en voldríeu, de fama?
P.G: Si fem les coses bé, la fama serà una conseqüència, però no és l'objectiu.
S.F: Exacte! L'objectiu és viure tranquils i tenir diners! [Riu]
C.T: El que volem és fer bolos on vingui molta gent i que ens paguin bé, i treure música que ens agradi tant a nosaltres com al públic.

A l'altra cara d'aquesta tirada de *beef* entre rivals, teniu relació amb la gent de l'escena. De fet, compartiu estudi amb 31FAM.
P.G: Som la penya de Sabadell! [RIUEN] Ja fa temps vam conèixer **31FAM** i van començar a venir a l'estudi. Tenia deu metres quadrats, i només hi cabien sis persones assegudes. Vam veure que calia agafar un estudi més gran, perquè allò era insostenible. I vam pensar d'agafar-nos-en un *a pachas* entre tots plegats. I a partir de passar cada tarda tots junts a l'estudi, n'ha sorgit una gran amistat.

Pot sobtar el fet que, tot i fer un estil tan semblant i tenir el mateix públic, en lloc de competir heu triat col·laborar.
S.F: Nosaltres sense ells, i ells sense nosaltres, no hauríem arribat on som. Ens hem aportat molt els uns als altres.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=6DNizr6Znug
Creieu que aquesta relació es produeix més en la urbana que en altres gèneres?
P.G: Crec que sí. L'amistat no entén de gèneres, però a l'hora de fer *colabos* és més fàcil que nosaltres fem un tema amb **The Tyets**, per exemple, perquè al final només cal escriure 16 barres, gravar-les, i ja està. En canvi, que una banda de rock pugui col·laborar amb una altra, crec que ha de ser molt més complicat.
S.F: És cert, però al mateix temps a l'escena urbana en general, i sobretot en l'àmbit estatal, acaba no sent tan fàcil. En realitat hi ha molt de *beef*, com deies abans.

Així, tanta col·laboració a l'escena catalana és fruit d'un esperit solidari?
S.F: Sí, perquè si cadascú anéssim per la nostra banda, al final ens acabaríem cavant la nostra pròpia tomba i no serviria per crear un panorama real de la música urbana.
P.G: Com més creix l'escena, més hi guanyem tots. Per exemple, xavals que ara comencen a cantar, com és el cas de **Rally Ray**, els hem d'ajudar tant com puguem.

Més enllà del trap emergent han sorgit noves veus de la vostra generació -com Ariox, Ven'nus o Xicu- que fan pop incorporant sonoritats de la urbana: pop de butxaca. Quina relació hi teniu?
P.G: La veritat és que no hi estic gaire connectat, però m'agrada escoltar el que fa Valèria Núñez ?**Ven'nus**'. Em mola, perquè té un rotllo propi i guai.
C.T: Realment, el que de veritat ens mola és la música. Que ens hagin ficat en el sac de la urbana no vol dir que sigui l'únic gènere que escoltem i que toquem. Si la gent s'hi fixa, veurà que tenim temes que són molt pop.

Flashy Ice Cream Foto: Michal Novak

Hi ha algun grup català, fora de l'escena urbana, que considereu un referent?
S.F: Grups com **Oques Grasses** i **Manel** els respecto bastant. En el pla artístic són bastant *putos*. Tot i que la veritat és que tampoc els escolto gaire! [RIU]
C.T: A mi **Oques** també m'agraden: *Fans del sol* (Halley Records, 2019) em va molar molt! I **Sopa de Cabra** m'ha agradat sempre.

S.F: Sopa té grans temes. Però s'ha de dir que en català em costa escoltar cap altre estil que no sigui música urbana.

ESCOLTAR PELS ULLS

Un altre aspecte important per a Flasy Ice Cream són els clips. Amb l'últim disc vau fer capítols interrelacionats entre ells, de quasi cadascun dels temes.

P.G: Sí! De fet, amb en Turú ara mateix som a Londres perquè, a més de **Flashy**, treballem en el projecte Black Vision com a productors de videoclips. Els clips de *Don Gelato* van ser de puta mare, però va ser una feinada. Crec que com a negoci surt més a compte gravar tres superclips que no treure'n vuit, que és el que vam fer. Se'ns en va anar de les mans? Però és que és difícil triar de quin tema fas un clip i de quins no!

C.T: Amb el disc anterior vam fer una ?sèrie' per fugir dels típics videoclips d'un tio rapejant amb la càmera. En canvi amb el primer tema del nou disc, "Només tu", ja ha quedat clar que volem fer un pas més enllà. La idea és crear una peça audiovisual que sigui un clip d'un tema del disc, però que al mateix temps tingui independència i entitat per si mateix. Tot plegat fa que el projecte audiovisual aporti una capa de major profunditat a una cançó.

P.G: Dels videoclips que hem fet fins ara és del que em sento més orgullós, la veritat.

S.F: A més, és diferent. A l'escena estatal no és una aposta que s'estili gaire.

C.T: Ara estem explotant el nostre *egotrip* per vendre el projecte.[RIU]

Video: https://www.youtube.com/watch?v=_0AEhDvHBH0

La importància i dedicació que atorgueu als clips i a tota la part gràfica creieu que us diferencia dins l'escena urbana?

C.T: Creiem que sí. Hem conegut molta gent que ens ha felicitat perquè tenim molt currada aquesta part. I és guai, perquè realment hem intentat treballar molt la imatge. En Pol ha estudiat cinema i jo soc dissenyador gràfic, i hem volgut donar importància a la part visual des del principi, per treballar buscant una coherència. I ara, amb el nou disc, crec que haurem apujat el nivell en tot.